

sťažnosti sú v podstate totožné, uvažoval nss súčasne o oboch sťažnostiach následovne:

Pokiaľ sťažnosti namietajú, že penzia nemala byť vyrúbená sť-li dľa platu, ktorý mal ako uhorský úradník, ale mala sa vyrúbiť nie len dľa platu, ktorého užíval ako čl. štátny zamestnanec, ale aj dľa platu VII. hodn. triedy 2. stupne, do ktorej bol povýšený prepočítaním služobnej dcby, neshľadal nss výtku tu opodstatnenú.

Dľa § 8 zák. z 22. marca 1920 č. 210 Sb. župným úradníkom, ktorí boli ustanovení dľa uhorských zákonov pred 28. októbrom 1918 a boli potom za platnosti zákona č. 210/20 dočasne vymenovaní čl. štátnymi úradníkmi, pri zrušení jich služobného pomeru majú sa zaopatrovacie požitky vyrúbiť dľa zákonov uhorských platných dňa 28. októbra 1918.

Ponevác sť-l bol pred 28. októbrom 1918 ustanoveným úradníkom župným — bol dočasne vymenovaný úradníkom štátnym — nebol ale definitívne ustanovený — patrí mu penzia dľa uhorských prepisov platných dňa 28. októbra 1918 a sú tedy výtky sťažnosti v tom smeru uplatňované neopodstatnenými, a pokračovanie úradu, ktorý nárok sť-lov posudzoval jedine s hladiska uhorských noriem platných dňa 28. októbra 1918 — zákonu zodpovedajúce; právom úrad neshľadal ani k okolnosti, že sť-l ako dočasne vymenovaný úradník mal požitky VII. hodn. tr. 2. stup.

Ponevác sť-l bol župným úradníkom býv. župy komárenskej, jednal úrad správne, keď sa pridržel normy upravujúcej dňa 28. októbra 1918 zaopatrovacie požitky župných úradníkov župy tetjo t. j. župný penzijný štátut býv. župy komárenskej. — — —

I byly preto sťažnosti zamietnuté ako neopodstatnené.

Č. 3766.

Školství: Požitky profesorů bývalé uherské právnické fakulty v Bratislavě.

(Nález ze dne 18. června 1924 č. 11.006.)

Věc: Dr. Gustav B. a spol. v Budapešti (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty (min. taj. Dr. Jar. Smetana) o služební požitky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Stížnost dra Gustava B., — — —, profesorů právnické fakulty bratislavské maďarské university, zrušené zákonem z 27. června 1919 č. 375 Sb. a uzavřené vl. nař. z 11. srpna 1921 č. 276 Sb. dnem 31. července 1921, směřuje proti rozhodnutí min. škol. z 19. února 1923, jímž s odkazem na § 7 vl. nař. z 11. srpna 1921 č. 276 Sb. byla zamítnuta žádost uvedených profesorů za dodatečný poukaz služného se všemi přídavky, pokud jim bylo zastaveno následkem jejich odstěhování z území čl. republiky dříve, než dnem 31. července 1922.

Nař. rozhodnutí odůvodnilo svůj výrok tím, že profesor dr. Zoltán K. na své místo resignoval v prosinci 1920, pročež ministerstvo, berouc resignaci na vědomí, zastavilo mu plat již koncem prosince 1920, a že žadatelé vůbec nemají bydliště v čl. republice.

Podanou stížnost uznal nss za bezdůvodnou.

Předpis 3. odst. § 7 vl. nař. z 11. srpna 1921 č. 276 Sb. o zřízení právnické fakulty Komenského university v Bratislavě zaručuje profesorům zrušené a již dnem 31. července 1921 uzavřené maďarské právnické fakulty po dobu roku, v němž již nekonají funkci svého učitelského úřadu, t. j. až do dne 31. července 1922 jakési prozatímní vyšší zaopatřovací požitky, než jest pense, totiž ony stále požitky, jež jim do 31. července 1920 byly poskytovány, avšak výslovně jen »pokud podrží bydliště na území republiky.«

Že by byli měli st- lé v době, pro kterou se domáhají požitků, bydliště na území Čsl. republiky, sami netvrdí, i nemůže býti podle uvedeného znění normy, o kterouž tu běží, pochybnosti, že úřad, nebylo-li tu zákonné podmínky pro přiznání oněch mimořádných požitků, v s o u h l a s u s e z á k o n e m poskytnutí těchto požitků odepřel.

Stížnost v jediném svém bodu namítá, že bylo nesprávně použito § 7 cit. vl. nař., což dovozuje zvláštním svým výkladem smyslu, kterýž do této normy vkládá. Úmysl zákonodárce prý směřuje k tomu, aby byl jednak oněm řádným profesorům až do konce studijního roku 1921/1922 poskytnut plný p l a t, jednak aby m i m o t o, budou-li do té doby žiti na území republiky, byly jim poskytovány o n y s t á l é p o ž i t k y, jež jim do dne 31. července 1920 byly poskytovány; tedy z opuštění území může právem býti prý vyvozováno jen to, že pozbudou vyšších požitků, příslušících ex titulo přebývání na území republiky, a nemůže býti z vystěhování dovozováno, že pozbudou i p l a t u.

Avšak pro tento výklad stížnosti, zračící se ve vytčeném rozlišování, není v jasném znění cit. předpisu nejmenší opory, stížnost jest zřejmě bezdůvodná i slušelo ji zamítnouti.

K námitce, vznesené teprv při líčení s hlediska, dle něhož prý nař. opatření porušuje práva st-lů, nabytá z původního min. výnosu z 20. října 1919 č. 47.286, v němž došla výrazu již výše zmíněná předchozí úmluva se školskou správou, že prý budou profesorům maďarské právnické fakulty bratislavské ponechány dosavadní aktivní služební požitky při jejich na 3 leta jim zaručené aktivní funkci, nemohl nss vzhledem k normě § 18 zák. o ss přihlédnouti, když tato námitka nebyla pojata již do stížnosti písemné. Avšak i kdyby skutečně z cit. min. výnosu vycházelo to, co tvrdí stížnost, nemohl by nss v nař. opatření, přijavším za podmínku ponechání aktivních požitků pobyt v Čsl. shledati nějaké porušení případně nabytých práv st-lů, neboť aktivní působení st-lů předpokládané oním výnosem při fakultě v Bratislavě zahrnuje v sobě jistě též pobyt v Čsl., takže tuto podmínku nelze právem označiti za podmínku, položenou snad teprv nař. rozhodnutím.

Č. 3767.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení: O povaze a účincích živnostensko-policejního konsensu (rekonstrukce cihelny) a o řízení při tom.

(Nález ze dne 20. června 1924 č. 8178/23.)